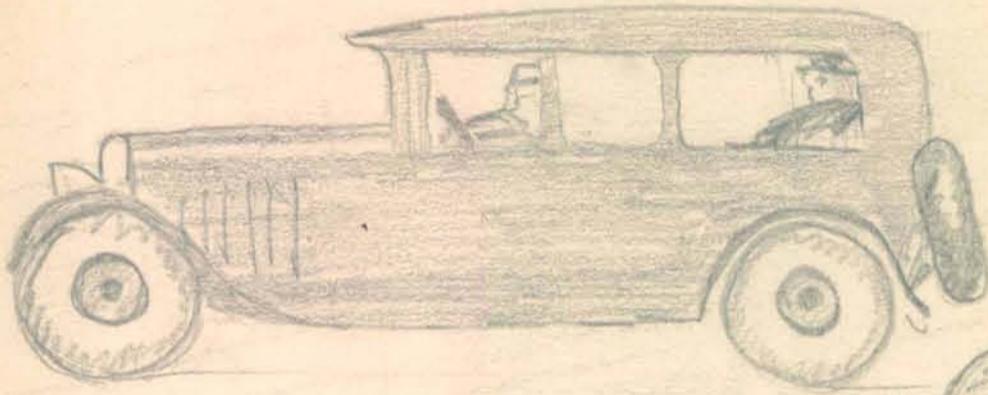

762. 84 (471) Kommun., H. lei., 1927

4/3 1927

NUORUKKAINEN

1927.

H:gin Nuorisoseuran käsinkirjoitettu
viikkolehti.

194/II. 27.

Nuorukainen.

Toimitus:

Arvi Kajander. Eino Saltonen.
Liisa Salomaa.
(pää-toimittaja.)

Avustajat:

Toivo Espo. Liikka Oikarinen.
Nimimerkki "Tuttu." Liikka Oikarinen. "Murre."

Sisältö:

"Käytännöllinen kasvatus työ järj. nuort. osast.	kirj. Toivo Espo.
"Vanhan proletaarin kuolema.	kirj. "Tuttu."
"Itkeä vaiko nauraa?"	" "
"Pyksyn lapsi." "	" "Murre."
"Uutisia, vitsejä, ilmoituksia.	

Pöytäkirja, Helsingin
Nuorisoskuran 18/III-1927, viralli-
sen kokouksen jälkeen pidety-
stä, keskustelukokouksesta.
Puheenjohtajaksi kokoukselle, va-
littiin Pentti Tynkkynen ja
pöytäkirjuriksi Liisa Salomaa.

I §.

Koska varsinainen ohjelmaa kokoukselle ei ollut valmistettu, keskusteltiin esitettyjen kysymysten johdosta.

II §.

Martti Hildin esitti kysymyksen: "Onko seuralaisilla minkäänkattaisia toivomuksia ensi kevään nähdessä?"

Keskustelun kestäessä ilmeni useita toivomuksia, etenkin kohdistuivat ne urheilun ja uusien leikkien järjestelyyn.

Ake Hägblomin kysymys: "Löytyisikö keinoja, joiden avulla saisi osastolaiset saapumaan täsmällisesti kokouksiin," sai vilkkaan keskustelun osakseen. Ehdotettiin m. m., että, koska seuralaiset yleensä pelkäävät pöytäkirjurin ja ilmapöytäkirjurin valintaa, valittaisiin nämät virkailijat jo edellisessä kokouksessa. Mutta, koska ilmeni, että tämä toimenpide kävisi tehottomaksi, rauheni ehdotus, ilman enempää kannatusta.

Ehdotettiin myös, että ne, jotka tuntevat pelkoa pöytäkirjurin valintaan nähdessä, menisivät Kirjallisten harrastuksen johtajan kokouksiin, jotka ovat sunnuntaisin kello 2 alkaen tupakkahuoneessa, ja saapuisivat osaston kokouksiin rohkeimpina ja harjaantuneina.

Kysymyksen: „Onko meidän otettava osaa vaalitoimintaan ja millä tavalla,“ teki Simas Ripatti. Keskustelun tulos oli, että jokaisen äänestysaikakauden omaavan, on käytävä äänestämässä tulevissa vaaleissa ja, että meidän jokaisen on kykymme mukaan tehostettava selväksi äänestyksen tärkeyden, sellaisille työläisille ja tovereille, jotka eivät vielä sitä käsitä.

Tyynne Kävi esitti kysymyksen: „Onko Järjestönuorten osaston toiminta Nuoris-osastoille tarpeellista, koska Järjestönuorten osaston taloudellinen puoli, kuin myös ohjajavoimat ^{voimat} heikot.“

Keskustelussa ilmeni, että seuralaiset tukisivat Järjestönuorten osastoa, ottamalla huomioon heidän tilaisuuksensa ja käymällä niissä.

Ilke Hägelom teki kysymyksen: „Miksi naiset seuralaiset istuvat kokouksissa, ~~lainsaan~~ käyttämättä lainkaan puheseururoja?“

Kävi selväksi, että he olivat puhuneet puhuttavansa kokouksen ulkopuolella ja että kokousta he pitivät jonkinlaisena hartaushetkenä.

III §.

Kello 9,11, lopetettiin kokous, laulamalla „Varsoralainen!“

Wakundeksi:

Liisa Laomaa.

Käytännöllinen ^{kasvatus} työ järjestönuorten osastoissa.

Kirj. Toivo Koppo.

Käytännöllisen kasvatustyön suorittamisen järjestönuorten osastoissa liikkeen alkuaikoina katsottiin pääasiassa kuuluvan niille järjestöille, jotka toiminnassaan ovat lähisimmin kasvatustyötä, kuten raittius-, nais- ja nuorisoyhdistykset. Onhan näiden järjestöjen jäsenistökin suurimmaksi osaksi nuorta joukkoa, joka itsestäänkin on lähempänä varhaisnuorisoa, ja liiton järjestämällä luento- ja opastuskursseilla, heillä on kasvatuksen kautta parempi mahdollisuus valmiistaa itseään sanottua tehtävää varten. Kun senijaan poliittiset- ja ammatilliset järjestöt muodostavat taloudellisen tuen järjestönuorten liikkeelle, mikä sanottavasti käytännöllistä työtä suorittaneet.

Viime aikoina ei kumminkaan järjestönuorten kasvatustyötä ole voitu määritellä edellämainittujen kasvatustyöjärjestöjen alaiseksi siinä määrin, kuin aikaisemmin, johtuen tietenkin niistä olosuhteista ja toiminta mahdollisuuksista mitä näillä järjestöillä on. Että käytännöllisen kasvatustyön suorittamiseen paataisiin paremmin järjestettyä järjestönuorten osastoissa, vaatii se ennenkaikkea, että työtäläisten kasvatustyö on vakinnutettava koko työväenluokalle. Että nekin järjestöt, jotka eivät ole aikaisemmin käytännölliseen kasvatustyöhön osaa ottaneet, ottavat asian omaksi asiakseen, siitä huolimatta, millä ammatti-alalla järjestö toimii, sillä tulokset tulevat aikanaan kaikkien osalle. Käytännölliseen kasvatustyöhön osaanottamiseksi voivat järjestöt lähettää jäseniänsä Järjestönuorten liiton järjestämille luento- ja opastuskursseille, järjestää jäsentensä keskuudessa opintotyötä varhaisnuorison kasvatuskysymyksestä ja ottaa kokouksissa asia keskustelun alaiseksi. Mikään näin ollen tyventymällä, voidaan aina jotain sen hy-

väki pendäkin.

Tällä kertaa se käytännöllinen karvatus työ, mitä työjärjestöjen taholta järjestönuorten osalle onnetaan, vaatii vähän tarkkailua ja asian enemmän omaksumista itselleen. Silloin pälyttäisi niiltä erehdyksiltä ja puutteilta mitä asian pintapuolinen käsittely tuottaa. Enhan uspaa paikkakunnalla niin, että järjestöt, jotka edustajiansa valitsevat järjestönuorten toimikuntiin ja suorastaan käytännöllisen karvatus työn tekijäksi valitsevat vähemmän tarkkailusta, ottamatta allenkään huomioon henkilön kykyjä ja innostusta työhön, ja lisäksi kasdetaan vielä monilla muilla tehtävillä järjestöissä, että useimmiten kuuluu järjestönuorten ohjajien puhuvan, että minulla on se ja se tehtävä, ettei aikaa juuri järjestönuorten työhön allenkään jää.

On silloin selvää, että toiminta kärsii ohjaja voimain puutteita ja harvoin saadaan, jotka muuttakaan ovat tehtävänsään mukana ja heikkojen toiminta voimien liikarvasitus on tentnyt heitä kykenemättömäksi tulustumaan järjestönuorten työhön ja nopeaa henkilöitten vaihdos työstä, jota ei kunnollisen tunneta on tuhoksi koko liikkeelle.

Joiden mainitut epäkohdat tällä osalta antavat aihetta työjärjestöille luoda katsaus mitä ollaan tehty ja mitää ollaan tekemättä jätetty.

Ja silloin helposti huomaamme, että järjestönuorten karvatus työ vaatii enempi tekemään kuin tehty ollaan.

Vanhon proletaarin

kuolema.

kirj. "Tutku."

Suuren, valkoisen sairastalon yllä lepäsi kuoleman hiljaisuus. Kellon hiljainen vakutus vain kuului ja sairaan hoitajattarien hiljaiset väipyvät askeleet, heidän käydessä heikoimpien sairaiden luona.

Koko päivän oli ollut sellaista hälinää, ja sairaita oli tuotu useampia, toisia taas toisten terveimpien päästessä kotiin. Oykämättäiset voikimmiset, lääkäreiden ja hoitajattarien kiireiset askeleet, se oli sairaalan jokapäiväinen elämä.

Tämä päivä ei ollut sen kummempsi kuin toisethaan. Olipahan vain tuotu sairaita sisään tavallista useampia. Naisia ja miehiä, nuoria ja vanhoja ja oli heidän joukossaan eräs hyvin vanha mies, jonka täytyi siirtää yksityishuoneeseen, koska ruuri sali oli jo täynnä.

Sylt yöksi oli melu vaiennut suuressa salissaakin ja siellä olevat sairaat lepäsivät rauhallisina. Mutta yksityishuoneessa lepäävä vanhus ei saanut rauhaa. Hän voikki ja kääntelehti vuoteellaan, eikä sairaanhoitajatarakaan saanut häntä ei lääkkeitä, ei kääreitä, ei mitään rauhoittumaan. Vihdoin kutsui hän lääkärin. Lääkäri tuli. Hän tutki sairaan toistamiseen, pudisti päätään, sillä mitään toivoa ei enään ollut. Kuolema teki tuloaan.

Sairaan tulleessa hetkeksi rauhoittuessa, ~~hän~~ ehdotti lääkäriltä sairaalle haettavaksi pappia.

Mutta sen kuultessaan, sairas kohosi viimeiset voimansa ja kohosi istualleen: "Pappiko, pappiko minua lohduttamaan. Hän, joka on maailmassa tehnyt paljon enemmän syntiä kuin minä. Hänetkö minä tahtoisin viimeisiä hetkiäni kieduttamaan ulkokulla"

tuilla sanoillaan. Jui. Kirkossaan elämässäni ole pap-
pia tarvinnut en halua häntä luokseni myrkään
kuoleman tulla. "Tän sanoen vanhus väipäi vuo-
teelleen. Hänen käteensä oli niin ihmeen kirpas
hänen sanoessaan: "Koko elämäni, voimani, kaik-
keni olen uhrannut aatteelleni, työväen aatteelle.
Tahdon olla uskollinen sille kuoleman het-
kelläkin." Puhuminen vei vanhuksen voimat.
Hän sulki silmänsä ja nukkui rauhallisesti,
niinkuin voi nukkua vain se, joka tietää
tehneensä kaikkensa yhden ainoan kuolematoman
aatteen, proletariaatin puolesta.

W.

Itkeä vaiko nauraa? kirj. "Tutut".

Pitäisikö meidän todellakin itkeä, vai
pitäisikö meidän nauraa tätä nykyistä ^{porvarillis-} elä-
^{tyä yhteiskuntaa.} maa. Niinkuin kaikki tiedämme on niin
monia toveriamme rannetyrmissä kärsimässä
rangaistusta "petoksestaan". Porvarillinen yhteis-
kunta katsoi heidät liian vaarallisiksi oliviksi
asemalleen, ja yhteiselle turvallisuudelleen, joten
sen mielestä oli hyvinkin tärkeää, että nämät to-
verimme suljettiin pois ihmisten ilmoilta, pois työs-
tään ja tovereittensa parista.

Mutta, voi, miten naurettavan tyh-
mästi nämät herrat, valtiat tekivät. He kuuli-
vat kuolettavansa päätettämme, mutta päinvas-
toin se siintä kasvaa.

Se tapa, jolla toveritamme Jammi-
saaren kuljetettiin, jo kasvattaa vihaa ja kat-
keruutta kohtaus työläisissä portajiamme koh-
taan. Toveritammehan vietiin kuin olisivat he

allat jätäkkin, Miljoona Natuloita, tai vieläkin suurempia vääräntäjiä.

Ne toverit, jotka olivat asemalla, silloin maanantai- aamuna, ^{näki} ~~kuulivat~~, kuinka kurtit vaatteet vangittiin. Silloin nousi väkisinkein kova pala kurkkuun ja silmiin kyynelvet. Mulla, kun näki, kuinka rohkeina, pää pystyssä, reispain askelin ja suu hymyssä, kantavat toverimme ~~kantavat~~ raudallista pukuaan, silloin tunsin itkekin olevansa rohkeaa jatkamaan yhteistä työtämme ja taistelewansa viimeiseen saakka.

Ja niin on tehtävä! Me emme saa lannistua, vaan teemme tehtävämme niin hyvin, ettei meidän tarvitse hävetä, ei itseämme eikä vanhilassa viuvia toveritämme.

Huidän kärsimyksensä on kannustava meitä eteenpäin.

Epimiteksen tuolilla:

Toivomuksia mekin.

Turkin on kokouksissamme kaskaan kuultu niin vilkasta keskustelua mistään asiasta, kuin Naimin, Välden, Veikon ja Martin keskustelussa viime maanantaina H. J. O:n yläaravintolassa sauna- ja kylpylä kysymyksestä. Tivusta kuulija, joka muuten tämän repustuksen toimitukselle, ei voinut olla nauramatta niille toivomuksille, joita nämä tunnetut seuralaiset lausivat. M. m. toivoi Hildinin Martti, että paunojen tautiine hommallaisiin läite, joka napista painaen, kampin avulla hylauttelisi vastaa pitkin selkää. Tade oli vaatimaton. Hän sanoi tyytyvänsä radioon ja eläviinkuviin, Veikon haistellessa saunaan jott musiikkia. Toivomuksia oli paljon ja monenlaisia, sillä eihän ole kielto lakia päädetty suuriin haaveisiin nähden.

Ja, jos kerran sellainen pauna, jossa on radiot, liikkuvat-

kuvat, jazz musiikki ja itsertään toimivat vastat, joskus
Helsinkiin ilmestyy, lupasi Aina hakea heti "sauna-
Majan" paikan siihen saunaan. Oli hyvin toivoitavaa,
että kokouksissammekin otettaisiin asiat niin vilkkaan kes-
kustelun alaiseksi kuin tämä kylpylä- ja saunakysymys oli-
tin.

"Tutuu."

Rokkea ryöstö.

Eräänä iltana, kun eräs hyvin kiltiksi ja hiljaiseksi tun-
nettu seuralainen, nimeltään Väde, oli matkalla kotinsa, hyök-
kää eräs tuntematon nainen hänen kaulaansa, kiitti hänen
silmiinsä tulisia kaisia ja ryösti häneltä hänen ----- sy-
dämensä. Ryöstetty, niin hän itse kertoi, ei ehtinyt huutaa
edes apua, hiljainen kuin oli, ja niin ollen pääsi ryöstä-
jä pahemmaan ja on vieläkin kateissa. Ryöstetty tutui asiaa.
Olkoon tämä tapaus kaikille seurain pojille vakavana varoituksena,
että tietävät varoa tuntemattomia ryöstäjiä, tai oikeam-
min ranson, ryöstäjättäriä.

"Tutuu."

Sanoi:

"Suus' kiinni, omatunto, äläkä puhu sydämen tuskista mi-
tään," sanoi Mäkisen Pili, kun tuli puhu rielun. rauhasta.

"Harjoittelun enni laiven jääpalo- oteluja varten," sanoi Hägblom-
min Pake, kun saattoi "Viklundin Hiljan luistinradalla ko-
tiin."

"Pois kahleet pois," sanoi Vahkalan Pili ja otti sormuksen
sormestaan pois, tullessaan ilman Rarnea P. satiin.
Rarnea antaman)

"Tutuu."

W.

Syksyn lapsi.

Kirj. "Murre."

Pelvilinnoja ihanoita,
niitä yhä ma laadin vaan.
Haaveilua ja unelmoita,
elämäni on kokonaan.

Senkö vuoksi ma uneksin,
että syksyn lapsi ma oon?
Kesän kukkia rikokö lemmin,
kun on eloni kukaton?

Syksyn lapselle päiv ei paista,
tuoksu kesän ei kukatkaan.
Pimeää on maailma vähen.
Kylmää, kalkkoa, tyhjiä vaan.

Ilmoituksia:

Ensimmäinen perjantaina 11/III-27 on täällä ylä- ja pikkisalissa vastaanottoilta. Kello puoli 8. Saapukaa joukolla tilaisuuteen ja tuokaa tullessanne uusia jäseniä!

Jokainen, joka tuo uuden jäsenen nuortaan, tekee ja suuren työn laitelurintamassamme!

Ensimmäinen sunnuntaista viikko, siis 12/III-27, on päätetty tehdä retki "Tierholmiaan", kelloin ja taksin. Kokoonnuimme kello 10 aamupäivällä Hakaniemessä.

Lämpänä sunnuntaina kello 2. j.p.p. on kirjallisten harrastusten piirien kokous tupakkahuoneessa. Sinne jokainen virkistymään mielin retken jälkeen. Uudet jäsenet tervetulleita!